ATILIM

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Yıl 5, Sayı 3 (51)

1 Mart 1978

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

Yaşasın işçi sınıfının birliği – Bölücülüğe geçit yok!

Yine baş tehlike

Baş tehlike kanla, kurşunla tüm halkın, ilerici güçlerin üzerine yürüyen faşizmdir! Faşizme tırmanışın başını hükümetten düşen AP-MHP, Demireller, Türkeşler çekiyor. Arkalarında Amerikan emperyalistleri vardır.

Olaylar somuttur. Demirellerin karma hükümetleri sırasında, faşist komandolar ve polis 700'ün üstünde yurttaşı vurmuşlar, öldürmüşlerdir. Bu, işbirlikçi burjuvazinin halkımıza dayattığı iç savaştır. Bu saldırı, gerici, faşist karması hükümet düştükten sonra daha sert ve geniş ölçüler almıştır. Bu somut olay, açık faşist diktatoraya yürüyen çevrelerin taktiğini, amacını sergiliyor. Demireller, faşist Türkeşler devlet aygıtlarında ele geçirdikleri kilit yerlerini vermek istemiyorlar. Yerlerine gelen hükümeti yıpratmak, silâhlı şantajlarla onun gözünü yıldırmak istiyorlar. Ve, silâh gücüyle gelip erke oturmak yolundan yürüyorlar.

Türün, azılı bir faşisttir. 12 Martın eli kanlı paşalarından biridir. Bugün AP saylavıdır. Meclisteki çıktı halka, hükümete meydan okudu. Türkiye'de bir Şili hükümet devirmesinden söz etti. Faşist tehlike böylesinedir. Türün kime, neye dayanıp böylesine halka, ulusa, hükümete, Meclise meydan okuyor? Yönetim kuruluna oturtulduğu bankaya! Çıkarlarını savunduğu holdinglere! Ordunun başındaki militarist, NATO'cu generallere! Kontr-gerilla örgütüne! Ve, en başta, Amerikan emperyalistlerine, onların ölüm, kırım servisi CIA'ye!

Somut durum budur. Üstelik, Maocular, bozguncular Demirellerin, Türkeşlerin, Türünlerin konumunda yer alıyor. Sallantılı, ikircil, küçük burjuva «sosyalistleri» dedikoduyla uğraşıyor. Hükümet, halk yığınlarının, özellikle işçi sınıfının eylemli direnişlerini körletme yoluna gidiyor. Savaşı Meclisin duvarları arasında bırakma «taktiği»ni kullanıyor. Sendikaları, özellikle DİSK'i, bunların savaşını kör çıkmaza, böylesi bir yola sürmek çabası var.

TKP, bu ters politik tutumlara karşıdır. Bütün halkın, ulusun üstüne yürüyen büyük tehlikeye karşı canlı, somut, aktif savaştan başka, örgütlü savaştan başka çıkar yol yoktur. Örgütlü savaş, yurt çapında, bütün güçler çapında: Ulusal Demokratik Cephe'yi kurmakla olur.

TKP'nin DİSK'e mesajı

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, DİSK'in 11. yıldönümü nedeniyle Yönetim Kurulu'na bir kutlama mesajı gönderdi.

Bu mesajda Bilen yoldaş, DİSK'in Türkiye işçi ve sendika hareketinin bir ürünü olarak doğduğuna, sınıf sendikacılığının temelleri üzerinde yükselme sürecinde «sarı sendikacılığı olduğu gibi, işçi sınıfını, sendikaları burjuvazinin kuyruğuna takma eğilimlerini, sınıf uzlaşmacılığını, tutucu, oportünist tutumları da yenmek» gerektiğine değinerek şöyle diyor: «Bu gelişme DİSK'in V. Kongresinden sonra daha da belirginleşti ... DİSK, emekçi halkımızın bütün ana sorunlarına sahip çıktı. Emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, gerici, egemen çevrelere karşı ulusal bağımsızlık, barış, İleri demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşında belirgin bir rol oynadı.»

Bilen yoldaş, bu gelişmenin kolay olmadığını, DİSK'in şanlı tarihindeki eylemlerinden örnekler vererek belirtiyor. «Böylesi bir gelişme karşısında burjuvazi işçi sınıfına yönelik saldırılarını daha da arttırdı», diyor ve bu saldırıların yalnız «1 Mayıs alanında olduğu gibi kurşunlarla değil, ideolojik sızmalarla, DİSK'i pasifliğe itme biçiminde de yürütüldüğünü» belirtiyor, faşizm tehlikesine dikkati çekiyor ve şöyle devam ediyor:

«Böyle bir durumda savaştan çekilmekle, olaylara seyirci kalmakla, tehlikenin önlenemiyeceği herkesçe görülüyor. Faşizm tehlikesi ancak, işçi sınıfının 1 Mayıs'larda, DGM'lere karşı savaşlarda olduğu gibi yığınsal eylemleriyle, tüm demokratik anti-emperyalist güçleri çevresinde toplamasıyle önlenebilir. Böylesi bir eylem çizgisi DİSK'in VI. Genel Kurul kararlarına, işçi sınıfının ve halkımızın ulusal çıkarlarına uygundur.

Türkiye Komünist Partisi tarihsel sorumluluğunun bilincinde, işçi sınıfının, halkımızın savaşının içinde, tüm ilerici güçlerle omuz omuza yer alıyor, ulusal bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağını yükseklerde tutuyor.»

Sınıf ve yığın sendikacılığı nedir?

DİSK'in 11. kuruluş yılı. Bu süre içinde DİSK, belli bir dönemde sınıf savaşı içinde oldukça saygın bir yer kazandı.

DİSK'in bu gelişmesinin temelinde sınıf ve yığın sendikacılığı yatmaktadır. DİSK Türk-İş'in başındaki sarı sendikacıların işçi haklarını satmalarına, işçi sınıfını burjuva partilerinin ve anti-komünist politikanın peşinden sürüklemelerine karşı kurulmuştur. Bilen yoldaş'ın belirttiği gibi «DİSK'in kurulması Türkiye işçi ve sendika hareketinde uzun bir savaş birikiminin ürünü, yeni tarihsel bir aşamanın başlangıcı olmuştur.»

DİSK işçi sınıfının bağımsız sendikal örgütüdür. İşçi sınıfının politik savaşının dışında değildir, olamaz. Bu temel ilkeler çevresinde kurulan birliğin DİSK'in gelişiminde büyük payı vardır. DİSK'in saygınlığının artması, uyuşukluktan kurtulması, burjuvazinin saldırılarına karşı olduğu kadar bütün bölücü, sınıf uzlaşmacı ögelerin, sapık akımların, Maocu ajanların saldırılarına karşı da savaşla olmuştur. Bu süre içinde, DİSK, işçi sınıfımızın ve uluslararası işçi sınıfının savaş tarihine, geleneklerine sahip çıkarak sendikal birliğin sağlanması yolunda adımlar atmıştır. İşte sınıf, yığın sendikacılığı budur. Bu nedenle, son zamanlarda, ayrımsız burjuvazinin bütün kesimlerinin DİSK'e karşı saldırıya geçmeleri bir rastlantı değildir. Bu saldırı herzamanki olağan saldırılardan ayrı bir özellik taşımaktadır. Burjuvazi DİSK'i içinden yıkmaya çalışıyor. Onun yönetimini kendine bağlamak, politik yaşamın dışına atmak istiyor.

DİSK'te birliğe karşı yöneltilen saldırılar TKP'ye karşı saldırılarla atbaşı gidiyor: Burjuvazi, işçi sınıfının hem sendikal birliğine, hem de politik birliğine saldırıyor. TKP'nin DİSK'i ele geçirmiş olduğu biçimindeki yalanlar, DİSK'te komünistlerle sosyalist ve soyal-demokrat sendikacıları birbirine düşürmeyi ve DİSK'i parçalamayı amaçlıyor.

DİSK sınıf sendikacılığının bayrağı altında yürüdükçe, bölücü, sınıf uzlaşmacılarına, her türden işçi sınıfı düşmanlarına karşı amansız bir savaş yürüttükçe gelişecek, gelecek yıldönümlerini milyonlarca emekçiyi savaşta omuz omuza getirebilmenin onuruyla yaşayacaktır.

«Kontr-gerilla»

«Kontr-gerilla» nedir? Burjuvazinin, işbirlikçi, egemen çevrelerin tüm ilerici güçlere, tüm halk yığınlarına karşı elindeki bütün araçlarla: polisi, jandarması, vurucu, kırıcı komandosu, ordu birlikleri, gerici basını, herşeyle açtığı savaştır. «Kontr-gerilla» yeni değildir. Örgüt ve ad olarak 12 Mart baskınıyla ortaya çıktı.

Meclisteki bütçe görüşülürken çıkan tartışmalarda, ucundan, kıyısından bu «Kontr-gerilla» örgütüne değinildi. Bu kadarıyla bile, bir çok şeyler ortaya çıktı. Görüldü ki, bu örgütün arkasında Milli Güvenlik Kurulu var. Genelkurmaylık var. Ordunun başındaki militarist klik, gizli servis – MİT var. Bu örgütün arkasında Amerikan servisi CIA, Türkiye'deki Amerikan misyonları var. Arkasında yerli ve yabancı tekeller, Dünya Bankası, IMF, parababaları var.

Bu örgüt, mafia, faşist-askersel düzen ve biçimde oluşturulmuş. Örgütün tüzük niteliğinde töresi var. Örgüte alınan üye ant içiyor. Sır verirse kellesini vereceğini yükümleniyor. Daha önemlisi, bu örgüte kelle hesabı, herbiri 10 bin Dolardan general satın alınıyor. Bu generaller ordudan ayrılınca, ömür boyu, bol paralı bir işe, bir bankaya, bir kumpanyaya, bunların yönetim kurullarına «danışman» diye alınıyor. Örneğin, general eskisi faşist Türünl 12 Mart paşası. Sıkıyönetim komutanı. Kontr-gerilla örgütünün elebaşılarından biri.

Türün tek değildir. Omuzdaşları Meclis koltuklarına sıralanmışlar. Ali Elverdi, Akyol, MHP'den; Türkeş. Kabadayı. Bunlar albay eskisi. Sivillerden en başta Demirel. Ona mason diyorlar, Masonlar mafia'yla içiçedir. Türkiye'de «Mason locaları» sivil ve subay karışığıdır. Bunlar MİT, servis yuvalarıdır.

Kontr-gerillanın maskelenmiş, kısaltılmış adı ve simgesi vardır. «STK» diyorlar. «ÖSD» diyorlar. Biri, «seferberlik» bilmen nesi. Ötekisi «Özel Savaş Dairesi»dir. Kime karşı bu seferberlik, bu özel savaş? Bu soruyu da yine kendileri, örneğin, Bolu saylavı AP'li Bayrak, Meclisteki yanıtladı: «Komünistlere karşı» dedi. «Komünistlere karşıysa her silâh mübahtır» dedi. Ama, yalnız komünistlere karşı değil. Gölge hükümet durumunda olan Milli Güvenlik Kurulu'nun yönetiminde, MİT ve CIA'nin kontrolunda çalışan faşist komandolar komünistine de, CHP'lisine de, işçisine de, öğrencisine de ateş ediyor.

Kontr-gerillanın temelinde 1959'da, hain Menderes – Bayar takımının Vaşington'la bağladığı ikili özel bir anlaşma yatar. Bu anlaşma gereğince, Türkiye'de dolaylı, dolaysız Amerika'ya, Amerika'nın tuttuğu hükümete karşı bir halk ayaklanması olursa, Amerika silâhla, özel savaş birlikleriyle, her biçimde harekete geçer. Kontr-gerillası, faşist komandosu, hepsi böylesi bir kökten geliyor.

Faşist tehlike böylesine örgütlenmiştir. Maocusu, sapığı, TKP düşmanları, ne varsa hepsi Türünlerin saldırılarını, Türkeşlerin, Demirellerin kanlı politikalarını destekliyor. İşçi sendikalarını faşist saldırıya karşı savaşın dışında tutmak politikasına taktiğini güdenler de düşmanın değirmenine su akıtıyor. Hükümet, Kontr-gerilla' olayını «külleme» yoluna gitmekle halkın savaşına kötülük ediyor.

TKP, Kontr-gerillaya karşı savaşı var gücüyle yürütecektir.

Barış ve güvenliğin koşulu

Yeni hükümetin başkanı Ecevit, bütün komşularımızla, en başta Sovyetler Birliğiyle iyi komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesi gereğinden söz etti. İki ülke arasında bir saldırmazlık anlaşmasının NATO üyeliği ile bağdaşmadığından çıkarak böyle bir anlaşmaya engel olanlarla görüş birliğinde olmadığını açıkladı. Kontr-gerilla tartışmaları sırasında Amerika'yla imzalanan ikili kölelik anlaşmalarına karşı bir tutum takındı.

Bütün bunlar, barışçı bir dış politikanın izlenmesi yolunda atılan bazı küçük adımlardır, ip uçlarıdır. Ama, Ecevit hükümetinin, Belgrad toplantısı ve diğer uluslararası forumlardaki, özellikle Kıbrıs sorunundaki tutumu ve NATO içindeki girişimleri böylesi bir politikanın uygulanmasına olanak sağlıyor mu?

Hemen belirtmek gerek ki, Türkiye NATO içinde kaldıkça, komşularına karşı topraklarında saldırı üsleri bulundurdukça, Kıbrıs sorununu uluslararası gericiliğin, NATO'nun önerileri doğrultusunda oldu-bittiye getirmeye çalıştıkça bölgemizde barış ve güvenlik yararına bir politika izlenmesi olanakları kısıtlıdır, hemen hemen yoktur. Durum böyleyken, Ecevit NATO üyeliğini savunuyor. Ülkemiz üzerindeki niyetleri öylesine açık olan bu saldırı örgütünün güçlendirilmesini istiyor. «Madem ki, bölgemizde silâhlanma yoğun, biz de silâhlanmalıyız» sözleriyle silâhlanmayı körüklüyor. Kıbrıs sorunu çıban başı olarak duruyor. U-21 tipi Amerikan uçakları dilediklerini gibi ülkemiz üzerinde casusluk uçuşları yapıyor. NATO'nun, Amerika'nın bu casusluk girişimleri sosyalist ülkelere, en başta kuzey komşumuz Sovyetler Birliği'ne karşı yöneliktir. Ecevit hükümeti bir yandan komşularımızla iyi ilişkilerden söz ederken, komşumuz sosyalist Bulgaristan'ın Devlet Başkanı Todor Jivkof'un Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümü üstüne yazdığı yazı faşist 142'nci maddeden toplatılıyor. Böylece Helsinki anlaşması kabaca çiğneniyor.

Oysa NATO'dan çıkmak, ikili kölelik anlaşmalarını bozmak, topraklarımızdaki yabancı üsleri kaldırmak, komşularımızla iyi ilişkiler kurmak gerekiyor. Bu barış ve güvenliğin ana koşuludur. TKP, halkımız böylesi bir dış politika için savaşıyor ve bu yolda atılacak her adımı destekliyeceğini belirtiyor.

Yasakları kırarken

TKP'nin legale çıkma savaşının genişlediği ve gittikçe daha geniş bir kamuoyunu kapladığı bir gerçektir. Partimiz, bu gelişmeyi sınıf savaşının içinde ve bütün üyelerimizin, bize yakın olanların ortak çabaları ile ve Marksçı-Leninci ilkelerden aldığı hızla sağlıyor. Parlamenterler, bazı bakanlar, hatta burjuvazinin ideologları ile bir kısım tekellerin sözcüleri komünist partisinin legale çıkmasından söz eder duruma geliyorlar. Sınıf savaşının dayattığı bu gerçeği kabul etmek zorunda kalanların TKP'ye karşı iyi niyet besleyeceklerini sanmak safdillik olur. Taktikleri şudur: TKP'ye konan yasağı sürdürme olanağını iyice yitirdikten sonra, sahte «TKP»ler kurmak taktiğini uygulayacaklardır. Geçmişte de bunu yapmışlardır ve şimdi de bunların efendileri Portekiz'de, Yunanistan'da ve başka yerlerde aynı yöntemi uyguluyorlar.

TKP legale çıkma savaşını yığınların en başta işçi sınıfının çabaları, bütün partililerin ortak savaşımıyla elde edecektir. Burjuvazinin legaliteyi armağan olarak vermesini beklemiyoruz. Legale çıkma savaşımızın bu aşamaya ulaşması yığınların çabasının sonucudur. Bunun daha da yüksek bir aşamaya ulaşması, amacına ulaşması de yine bu yoldan gerçekleşecektir. Burjuvazi bir yandan sahte «komünist» partileri ortaya sürme hazırlıklarını yaparken, bir yandan da partimizin işçi sınıfı arasındaki konumlarını zayıflatmaya, onları etde etmeye yönelik bir çabası da vardır. İllegalde olmasına karşın TKP, bütün kadrolarıyla bu oyunları demaske etmek ve burjuvazinin ajanlarını işçi sınıfı sıralarından temizlemeyi ödev biliyor. Bu amaçlarımıza işçi sınıfı arasında daha geniş ölçüde örgütlenmek, partiyi daha geniş ölçüde güçlendirmekle varacağız. Ancak bu yoldandır ki, burjuvazinin sahte partiler piyasaya sürme taktiğini de yenmek mümkün olacaktır.

Saldırıyı körükleme manevraları

Emperyalizmin, uluslararası gericiliğin Orta Doğu'da Sedat rejimi ve uydusu durumunda olan gerici güçlerin aracılığıyla uygulamaya koyduğu saldırı plânları son günlerde daha açık seçik ortaya çıktı.

Sedat, başlattığı ihanet politikasını sürdürmek için Carter'la, Hitler kalıntısı Strauss'la, emperyalizmin silâh fabrikatörleriyle yeni pazarlığa oturdu. Uluslararası emperyalizmin plânları doğrultusunda İsrail militaristleriyle imzalayacağı bir ihanet anlaşmasının desteklenmesini istedi. Orta Doğu'da barışı baltalamak, saldırı ocağını körüklemek amacını güden bir politikanın sürdürülmesi çalışmalarına katkıda bulunmaya efendilerine söz verdi. Sedat-Carter, Sedat-Strauss pazarlıklarının sürdüğü sıralarda, Sedat'ın emriyle Pekin'e giden Mısır başbakan yardımcısı Hasan Tuhami'yle Pekin yönetimi arasında da görüşmeler yapılıyordu. Pekin'deki pazarlıklarda da Hua-Gu-Fen yönetimi, Sedat kliğinin «barışçıl» girişimlerini övmekten kendini alamadı. Sedat-Begin görüşmelerinin sürdürülmesini istedi. Uluslararası gericiliğin saldırı plânlarına, anti-Sovyetizmi körükleme girişimlerine karşı çıkan öteki Arap ülkelerine saldırıda bulundu. Etiyopya halkına karşı saldırıda Somali'yi silâhlandırmak için Sedat'ın Vaşington'dan silâh istemesini, Kahire'nin şimdiye kadar Somali'yi silâhlandırma girişimlerini «barışçıl» gi işimler olarak niteledi.

Bütün bunlar, Orta Doğu sorununda uluslararası emperyalizmin, Pekin yönetiminin ve Sedat rejiminin ortak konumlarını sergiliyor. Pekin yönetiminin NATO çevreleriyle aynı görüşte birleşmediği tek önemli olayın olmadığını gösteriyor. Bugün uluslararası gericiliğin ve Pekin yönetiminin ana amacı, Sedat kliğinin Orta Doğu'da tamamen yalıtılmasını engellemektir. Arap halklarını Sovyetler Birliği'ne ve öteki sosyalist ülkelere karşı kışkırtmaktır. Arap ülkeleri arasında düşmanlık yaratmaktır. Lübnan'da başlatılan kanlı saldırılarla, emperyalizmin, Pekin yönetiminin bu politikası arasında sıkı bir bağ vardır.

Ama bütün bunlar boşunadır. Arap halkları İsrail militaristlerine, onun dayanağı uluslararası gericiliğe, NATO çevrelerine, Pekin yönetimine karşı savaşta birliğini güçlendiriyor. Bu yönde somut adımlar atıyor. Trablus ve Cezayir tepe toplantıları kararlarını yaşamda gerçekleştirmeye çalışıyor. Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle dostluk ve çok yönlü işbirliği ilişkilerini yeni bir düzeye ulaştırıyor. Arap halkları bu dostluk ilişkilerinin gücüyle emperyalizmin, Pekin yönetiminin, Sedat kliğinin Orta Doğu'da saldırıyı körükleme manevralarını boşa çıkarma yolunda ileri, yeni adımlar atıyor.

8 Mart belgimiz

8 Mart 1978. Bundan 68 yıl önce, 1910 yılında Alman işçi hareketinin önderlerinden Clara Zetkin, Kopenhag'da Sosyalist Kadınlar Toplantısı'nda bir önerge vererek, 8 Mart'ın dünya kadınlarının günü olmasını istedi. Çünkü 8 Mart kadın hareketi için büyük bir gündü. 1857 yılının 8 Mart'ında Amerika'nın New York kentinde konfeksiyon ve dokuma sanayiinde çalışan kadın işçiler direnişe geçtiler. Eşit işe eşit ücret, 10 saatlik işgünü için grev yaptılar. Kadın işçilerin bu büyük eylemi kadın hareketinde önemli bir dönemecin işaretidir. Kadınların tüm alanlarda erkeklerle eşit olabilmesi için verdiği savaşım, ancak işçi sınıfının sömürüye karşı verdiği savaşımla birleştiği zaman gerçek rayına oturdu. Tüm insanlığın kurtuluşu gibi, kadının da kurtuluşunun ancak sosyalist bir toplum düzeninde olabileceği kavrandı.

O halde 8 Mart, kadınlarımızın kapitalizmin getirdiği tüm yıkımlara karşı savaş günüdür. Harbe karşı barış, faşizme karşı demokrasi, köleliğe karşı bağımsızlık ve özgürce yaşama savaşıdır. Ülkemiz kadınları böyle bir bilinçle emperyalizme, faşizme karşı yürüyor. Çocuklarının barışçı bir dünyada mutlu geleceği için savaş veriyor.

Ülkemizde ilerici, yurtsever kadın hareketi, örgütlü savaşımını işçi sınıfının savaşımıyla bağlamıştır. Kadınlarımız sorunlarının sınıfsal olduğunu ve çözümünü sınıf savaşının belirleyeceğini biliyor. İlerici, yurtsever kadın hareketinin işçi sınıfımızın direnişlerinde gösterdiği büyük dayanışma, onun savaşını kendi savaşı bilmesindendir. Burjuvaziyi ürküten, ilerici, yurtsever kadın hareketinin ulaştığı bu bilinç düzeyidir. Bunun içindir ki, burjuvazi ilerici kadın hareketi içinde de bölücü çabalarını arttırmıştır. Küçük burjuva unsurları, emekçi kadınlarımızın örgütlü birliğini yıkma işinde kullanmaktadır. Burjuvazi, ulusal demokratik güçlerin her türlü birliğine karşıdır. Burjuvazinin taktiği; «Böl ve yönet» taktiğidir. İşte bu oyuna gelinmemelidir.

O nedenle, 8 Mart, Uluslararası Kadınlar Günü'nde, ülkemiz kadınları, «örgütsel birlik! İşçi sınıfıyla dayanışma! Ulusal Demokratik Cephe yolunda ileri!» belgilerini özellikle vurguluyorlar.

Kızıl Ordunun 60. yılı

İşçi-köylü dayanışmasının sağlam bir simgesi olan Sovyet ordusu, 23 Şubat 1918'de emperyalist saldırı ateşleri içinde kuruldu. Sovyet Kızıl Ordu ve askersel deniz filosunun kurucusu ve örgütleyicisi Lenin ve onun yönetiminde Sovyetler Birliği Komünist Partisi'dir. Lenin, İşçi-köylü erkinin, devrimin, sosyalist anayurdun kazanımlarının gözbebeği gibi korunması zorunluğunu vurguladı. Lenin'in bu önerileri 60 yıldır ardıcıl olarak yaşama geçirilmektedir. Kızıl Ordu, devrimci geleneklerin devamcısı yeni tip bir ordu, özgürlük ve kurtuluş ordusudur, enternasyonalisttir. Şanlı Sovyet ordusu, dünyanın ilk işçi-köylü devletini, insanlığın en yüce ideali komünizmi beşikte boğmak istiyen emperyalist saldırıcılara ve Hitlerci faşist sürülerine, emperyalizmin vurucu güçlerine karşı meydan savaşlarında milyonlarca kurban vererek üstün geldi. İnsanlığı, Avrupa halklarını faşizm canavarından, uygarlığı mahvolmaktan kurtardı. Sovyet halkı ve ordusu böylece tekelci kapitalizmin en gerici, en kanlı diktatörlüğünü: faşizmi insanlık düşmanı bir rejim, bir sistem olarak ortadan kaldırdı. Sovyet ordusunun, halkının Alman faşizmini, Japon militarizmini kesin yenilgiye uğratması, Avrupa ve Asya'da birçok sosyalist devletin kurulmasında çözümleyici bir etken oldu. Dünyada ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine hız verdi. Sovyet ordusu bugün de harp kışkırtıcısı emperyalist çevreleri gemliyor, barış, yumuşama sürecinde büyük rol oynuyor.

Sovyet halkının ve ordusunun gücü, sosyalist toplum ve devlet düzeninden kaynaklanıyor. Bunlar aynı zamanda kazanılan tarihsel utkuların kaynağını oluşturuyor. Komünist Partisinin bilgeli yönetimi bu gücü kat kat arttırıyor. Sovyet halkının ve silâhlı kuvvetlerinin eşsiz kahramanlıklarla dolu tarihsel utkuları, sosyalizmin sayısız üstünlüklerini, uygarlık, insanlık sevgisini, Sovyet halklarının politik ve moral birliğini kanıtlıyor. Bu utkular, özellikle Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin başarıyla savunulduğunu, bu devrimin ürünü işçi-köylü ordusunun Sovyet ülkesinin yenilmez silâhlı desteği, dayanağı olduğunu bütün dünyaya göstermiş ve göstermektedir.

LENIN KÖŞESI

Ajitasyon ve propaganda

V. İ. Lenin, ajitasyon ve propagandanın komünist partisinin eylemindeki önemli yerini açıklar. Ve der ki: *«Tüm parti örgütlerinin ve parti gruplarının günlük çalışmaları, propaganda, ajitasyon ve örgütleme çalışmaları yığınlarla bağları güçlendirmeye ve genişletmeye yöneltilmiştir. Bu çalışmalar her zaman gereklidir. (T. Y., c. 11, s. 4.)*

Lenin, ajitasyon ile propaganda arasındaki farkı da şöyle belirtir *«Propagandacı, örneğin, işsizlik sorununu ele alırsa, bunalımın kapitalizmden kaynaklandığını, bu bunalımların çağdaş toplumda kaçınılmazlığının nedenlerini göstermeli ve bu toplumun sosyalist toplumla değiştirilmesi gerektiğini anlatmalıdır. Kısacası, o, «çok ide» vermelidir, o kadar çok ki, bunların tümünü (nispeten) az kişi derhal benimsiyebilir. Ajitatör ise, aynı sorunu ele alarak bilinen, en göze çarpan yönünü, diyelim ki işsiz ailenin açlıktan ölmesini, yoksulluğun artmasını vb. ele alır ve tüm çabasını herkesin bildiği bu olaya dayanarak, zenginliğin artması ile sefaletin artması arasındaki çelişki gibi bir ide üzerinde yoğunlaştırır, yığınlarda bu görülmemiş adaletsizlik karşısında hoşnutsuzluk ve öfke yaratmıya çalışır.» (C. 6, s. 66–67.)*

Lenin, komünist partisinin ajitasyon ve propaganda çalışmalarında seslendiği yığının sınıfsal yapısını, kültür düzeyini, ilgi alanını gözönünde bulundurması gerektiğini, kanıtlara dayanması ve anlaşılır olması gerektiğini belirtir: *«Açık ve sade biçimde, yığınların anlıyacağı biçimde konuşulmalıdır. Çapraşık deyimler, tuhaf terimler, yabancı sözler kullanmaktan, basma kalıp yahutta ezbere ders okur gibi konuşmaktan, yığınların bilmediği ve anlamadığı belgileri ortaya atmaktan, tanımlamalar yapmaktan ve sonuçlar çıkarmaktan kesin olarak kaçınılmalıdır. Sosyalizm sorunları tumturaklı sözler kullanmadan, çeşitli haykırışlarda bulunmadan, verilere, kanıtlara dayanılarak aydınlatılmalıdır.» (C. 14, s. 92.)*

Lenin, komünistlerin köy emekçileri arasında nasıl propaganda ve ajitasyon yapılacağını öğrenmelerini salık verir: *«Devrimci sınıfın, proletaryanın öncü, ileri kolu olmak isteyen, ayrıca yalnız proletaryayı değil, proleter olmayan geniş yığınları, emekçi yığınları ve sömürülenleri yönetmeyi öğrenmek isteyen komünist partisi, kentte, fabrikada olduğu gibi köyde de en anlaşılır, en iyi kavranabilir, açık ve canlı bir biçimde propaganda, örgütleme ve ajitasyon işlerini yürütmeyi öğrenmelidir.» (C. 41, s. 95.)*

TKP, ajitasyon ve propaganda eyleminde Lenin'in ortaya koyduğu bu ilkelere sımsıkı bağlıdır, bunları yazılı ve sözlü yayınlarında kılavuz edinmektedir.

Program ve sorunlar – III

Bundan önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, TKP programının temel ilkelerinden biri, anti-emperyalist, anti-faşist ve demokratik haklar için kurtuluş savaşımında bu savaşıma katılan bütün güçleri eylemde birleştirmek, ulusal demokratik cepheyi yaymak, gerçekleştirmek ve güçlendirmektir. Ulusal Demokratik Cephe'nin temel gücü işçi sınıfıdır ve temel amacı da ileri demokrasiye ulaşmaktır. Bütün yurtsever güçlerin eylem birliğinde işçi sınıfının ağırlığı arttığı oranda ileri demokrasiye ulaşmak ve sosyalizme açılan bu düzeni yerleştirmek mümkün olacaktır.

Ne var ki, burjuvazinin egemen olduğu bugünkü aşamada, anti-emperyalist, anti-faşist demokratik istemlerin gerçekleştirilmesi ancak savaşım içinde olur.

TKP programında yer alan, işçi sınıfının, orta katmanların, köy emekçilerinin, gençliğin, ordudaki yurtsever güçlerin, kadınların sosyal politik haklarının genişletilmesi, kısıtlamaların kaldırılması yönündeki somut istemler, bugünkü koşullarda bütün ulusal demokratik güçlerin ortak savaşım hedefleridir. Her biri savaşım konusu olmakla birlikte, bu istemlerin bir kısmının bugünkü koşullarda gerçekleştirilmesi olanağı zordur. Bunlardan büyük bir kısmının gerçekleşmesi ileri demokrasi aşamasına sarkacaktır. Ama, ulusal demokratik cephe, bu istemler uğrundaki savaşım sürecinde oluşacaktır.

Faşist-gerici karması hükümetler düştü. Yerine CHP ağırlığında bir hükümet kuruldu. Böylece bazı demokratik amaçlara ulaşmak için daha elverişli koşullar oluştu.

Ama, hemen ekleyelim ki, Ecevit hükümetinin programı Türkiye toplumunu kökünden sarsan çok yönlü bunalımların üstesinden gelecek nitelikte değildir. Çünkü anti-emperyalist, demokratik haklardan yana açık bir program değildir. Yalnız bu hükümeti MC hükümetleriyle de aynı kefeye koymuyoruz. Bazı çevrelerin TKP'nin bir CHP hükümetini ileri demokrasi saydığı yönündeki gülünç savlarını ayrıca çürütmeye uğraşmanın bile gereği yoktur. Bununla birlikte, yığınların eylemleri sonucunda bazı demokratik hakların genişletilmesi olanakları ortaya çıkmıştır. Faşizme karşı, onun kaynağı emperyalizme karşı elbirliği ile savaşmak günün savaşı, günün sorunudur.

Somut anti-komünizm

Bundan epey zaman önce, Çin haberalma örgütü şeflerinden Kan-Şen öldü. ÇKP Politik Bürosu bunun üstüne bir açıklama yaptı. Kan-Şen'in Çin dışındaki Maocu grupları örgütlemede gösterdiği «başarı»ya (!) değindi. Böylece, öteden beri bilinen bir gerçek, Çin dışındaki Maocu grupların doğrudan doğruya Pekin'e bağlılığı belgelenmiş oldu.

Çin yöneticilerinin uluslararası komünist hareketi bölmek ve hegemonyasını dayatmak amaçlarına hizmet eden Maocu grupçuklar zamanla Türkiye'de de boy gösterdi. İşte bunlardan birisi, şu sıralarda «parti» adı altında piyasaya sürülmüş bulunuyor.

Maocuların resmen ortaya bir parti olarak çıkmaları, faşist Murat Bayrak ve polis ajanı Aclan Sayılgan gibi kimselerin geniş desteğini aldı. Maoculuğun *işçi sınıfına, halkımıza düşman bir akım* olduğu bir kez daha belgelendi. Buna karşılık, ilerici çevreler arasında Maoculuğun yalıtlandığı ortaya çıktı. Legal sosyalist partiler de bu provokasyon yuvasını tepkiyle karşıladılar. TİP Başkonlık Kurulu da, bu partinin «karakteri» anti-Sovyetizm ve anti-komünizmdir» diye açıklama yaptı. Gerçekten sözkonusu Maocu grup niçin ortaya çıktığını basına duyurdu. Sovyetler Birliği'ne ve TKP'ye saldırmak amacında olduğunu açıkladı. Böylece ülkemizde anti-komünizmin somut içeriği ortaya çıkıyor: O da Sovyetler Birliğine ve TKP'ye düşmanlıktır. Gerici-faşist güçler ve Maocu gruplar bütün alanlarda, basın, üniversite, yığın örgütleri ve sendikalarda TKP'yi boy hedefi alıyorlar.

Anti-komünizme, onun somut bütün biçimlerine ardıcıl olarak savaş açmak, bu savaşta eylem birliğini güçlendirmek gerekiyor. Oysa bazı kimseler, Maoculuğa, anti-Sovyetizme ve anti-komünizme karşı çıkıyorlar ama, onların somut anti-komünizmine, TKP düşmanlığına karşı çıkmıyorlar. Tam tersine TKP'nin legale çıkma savaşını, neredeyse «tekellerin ... yeni hesapları» gibi göstermeye kalkışıyorlar. Bazıları ise, yayın organlarının sayfalarını en fazla TKP'ye saldırı yazılarına ayırmakla övünüyorlar.

Bütün bu tutumlar, anti-komünizmin somut biçimiyle savaşı baltalıyor. Ama sınıf savaşımın mantığı TKP ile legal sosyalist partiler arasındaki eylem birliğini gerektiriyor.

Toprak ve iş

Yurdumuzda endüstri proletaryasıyla birlikte hızla büyüyen, aynı zamanda en acımasızca sömürülen bir emekçi kesimi vardır. Bu kesimi tarım işçileri, orman işçileri, yarıcı, marabacı, topraksız ve az topraklı köy emekçileri oluşturmaktadır. Köyişleri Bakanlığının resmi verilerine göre, 1973'te 1 milyon 180 bin olan tarım ve orman işçilerinin sayısı bugün 1,5 milyona yükselmiştir. Yine aynı kaynağa göre, hiç toprağı olmıyan 1 milyon 268 bin köylü ocağı vardır. Az topraklı köylü ailesinin sayısı ise 2 milyon 220 bindir.

Köy emekçilerinin belirli bir kesimi: tarım ve orman işçileri, endüstri proletaryasının örgütlü, bilinçli ve yığınsal savaşının etkisiyle, son yıllarda sendikal örgütlenme, grev savaşımına başvurma, dayanışmayı güçlendirme yolunda ileri bir adım attılar. Kent ile köy emekçileri arasında işçi-köylü bağlaşıklığını oluşturma yolunda bir köprü rolünü oynamaya başladılar. Ayrıca tarım ve orman işçileri, köydeki demokratik kooperatifçilik hareketiyle, ilerici güçlerle daha sıkı bağ kurmaya yöneldiler. Tarım kesiminin örgütlü bölüğü, köylünün toprak, ekmek ve iş savaşımının yeni bir içerik ve nitelik kazanmasına katkıda bulunuyor.

İşçi sınıfıyla köylülük arasındaki bu karşılıklı etkilenme, tarımsal kesimdeki savaşı yeni bir aşamaya ulaştırmıştır. Bu aşamanın başlıca niteliklerinden biri, köylü hareketlerinin daha örgütlü, amacı daha açık, yönü daha belirgin ve yığınsal olmasıdır. Öte yandan da Köy-Koop'un diğer ilerici demokratik kuruluşlarla birlikte Ceyhan, Eskişehir, Kahramanmaraş, Torbalı, Aydın, Trabzon, İzmir, Denizli ve diğer il ve ilçelerde gerçekleştirdiği «düşük taban fiyatlarını ve faşist baskıları protesto mitingleri» orta köylülerin eylemlerinin boyutlarını gösterdi. 20 binlerin, 30 binlerin katıldığı, orta köylüyle tarım işçisinin ve topraksızın omuz omuza yürüdüğü bu yığınsal mitingler ve gösterilerde köy emekçilerinin «toprak, iş, ekmek ve özgürlük» savaşı faşizme, emperyalizme, toprak ağalığına karşı, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşıyla örüldü.

Kırsal kesimde yükselen bu savaşı daha da yığınsallaştırmak, örgütlemek, elde edilen kazanımları kalıcılaştırmak ve bunlara yenilerini eklemek, köydeki parti örgütlerinin görevidir. Komünistler, tüm ilerici, demokratik kuruluş ve örgütlerle işbirliği yaparak, yeni savaş biçim ve yöntemleri bularak bu görevi yerine getireceklerdir.

141–142'ye, faşist yasalara son! TKP'ye özgürlük! Politik tutuklulara af!

Yorum

Büyük bir başarı

Maden-İş'in, yiğit grevci işçilerin MESS'e karşı aylardır görülmemiş bir özveri ve kararlılıkla yürüttükleri savaş başarıyla sonuçlandı. İşçiler yüksek ücret zamanları yanında sosyal ve sendikal haklar elde ettiler.

MESS grevi ülkemiz işçi sınıfının tarihine yalnızca «ilk en büyük, en uzun yığınsal grev» olarak geçmeyecek.. Bu grev, aynı zamanda, ulusal ve uluslararası alanda sendika hareketinde dayanışmanın yaşama geçtiği, gücünü gösterdiği ilk grevdir. Bu grev, işçi sınıfıyla, köylülerin, diğer emekçi yığınların geniş savaş birliğini, bağlaşıklığını gösteren ilk grevdir. Bu yönleriyle Maden-İş'in MESS grevi, işçi sınıfının uluslararası bir savaş deneyi olmuştur.

MESS grevinin başarıyla sonuçlanması tüm ilerici yurtsever güçlerin, emekçi halkımızın bir kazanımıdır. Halkımızın politik alanda kazandığı başarıya; MC'nin düşürülmesine Maden-İş MESS patronlarının yenilgisini eklemiştir. Böylelikle işbirlikçi burjuvazinin ücretleri ve sosyal hakları dondurma girişimleri bozguna uğramıştır.

MESS grevinin böyle sonuçlanması sınıf sendikacılığının bir başarısıdır. MESS patronları, sarı sendikacılar, komandolar, Maocu ajanlar ve bunların anti-komünist korosuna katılan sınıf uzlaşmacıları, oportünist akımlar Maden-İş yönetimi ile tabanın arasını açamamışlardır: Her türden saldırılar işçilerin çelik kalesinde darmadağın olmuştur. Çünkü Maden-İş yönetimi sınıf sendikacılığının ilkelerini yaşama geçirmiştir. Greve taban karar vermiştir, yönetim grevi yürütmüştür. Grevlerde bilenen işçiler Maden-İş'te sınıf bilincini bulmuşlardır. İşçilerin görülmemiş özveri ve kararlılıklarının özünde bu bilinç vardır. Şimdi onbinlerce işçi savaşın; sömürü ve baskı düzeni kapitalizmi kaldırmanın zorunluluğunu daha açıklıkla kavrıyorlar.

MESS grevi bir kez daha hiçbir ikircime yer bırakmadan ekonomik ve sosyal haklar için verilen savaşla politik savaşın sıkı sıkıya bağlı olduğunu da göstermiştir.

Maden-İş, MESS greviyle sendikal harekette yeni bir dönemi başlatmıştır. Bu yeni dönemin özelliği, egemen tekelci sermayeye karşı grevlerde işçi sınıfının ve emekçi halkın ulusal ve uluslararası dayanışmasının kurulmasıdır. Maden-İş metal iş kolunda tüm işçilerin tek sendikası olacağını bu grevi başarıya ulaştırmakla göstermiştir.

Bunalımın kaynağı

Maliye Bakanı Müezzinoğlu, 1978 bütçe tasarısının parlamentoda görüşülmesi sırasında fiyat artışlarının, enflâsyonun, işsizliğin, döviz ve enerji darlığının bu yıl da süreceğini söyledi. Ekonomik durumla ilgili bir dizi sayılar, veriler sıraladı. Bununla birlikte bakan, Demirel-Türkeş-Erbakan ortaklığının hazırladığı yıkım ve talan bütçesini savundu.

Gerici-faşist karması eski hükümetlerin talan ve yıkım bütçeleri, ekonomik politikaları benimsendikçe, bunalımın kaynağına inilmedikçe elbette fiyat artışları da, enflâsyon da, işsizlik ve yıkım da sürecektir. Hem de daha geniş yığınları ezerek.

Bugün yurdumuzun içinde bulunduğu derin ekonomik bunalımın, yıkımın ana kaynağı, başlıca nedeni emperyalizme, onun tüm ekonomik, politik, askersel sistemlerine bağımlılıktır. Emperyalist tekellere, çokuluslu tekellere kapıların ardına kadar açık tutulmasıdır. Bu emperyalist tekeller 1977 yılında Türkiye'ye getirdiklerinin iki kat daha fazlasını kâr transferi olarak yurt dışına çıkarmışlardır. ABD finans tekellerinin denetimindeki Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası gibi emperyalist kurumlar kısa süreli ve yüksek faizli kredi vermek için Türkiye'ye yüzde 30'luk devalüasyondan tutun da ücretlerin, taban fiyatların dondurulmasına, yatırımların sınırlandırılmasına kadar uzanan ekonomik-politik koşullar dayatıyorlar.

Bunalımın kaynaklarından biri de emperyalizmin, NATO'nun işbirlikçi hükümetler, militarist klik eliyle dayattığı silâhlanma masraflarıdır. Ecevit hükümeti, CHP'li bazı parlamenterlerin öneri ve uyarılarına karşın, bütçe giderlerinin yarısından fazlasını NATO harcamalarına, silâhlanma masraflarına, MİT gibi karanlık örgütlere ayırdı.

Ülkenin dış ticaretinin ABD'ne, «Ortak Pazar»ın emperyalist tekellerine bağlanması, komşularımızla, sosyalist ülkelerle ticaret ilişkilerinin geliştirilmesinin engellenmesi ve bugün dış ticaret açığının 4 milyar dolara ulaşması, bunalımın başta gelen nedenleri arasındadır.

Bunalımdan çıkmanın, pahalılık, işsizlik, enflâsyon ve yıkımın önüne geçilmesinin ilk koşulu, emperyalizme bağımlılık zincirinin bütün halkalarını koparıp atmaktır. TKP'nin yeni programındaki «Demokratik dönüşümler» bölümünde bu yol açıkça gösterilmektedir.

M İ L İ T A N L A R D A N

Yurt dışından mektup

Federal Almanya'da çalışan bir işçimiz, ta ihsel grevlerini başarıya ulaştıran Maden-İş üyesi işçi kardeşlerine ATILIM aracılığıyla seslenmek istediğini yazıyor. Mektubunu olduğu gibi yayınlıyoruz:

Değerli yiğit maden işçileri, değerli kardeşlerimiz, MESS patronlarına karşı verdiğiniz savaşınızda, elde etmiş olduğunuz başarınızı saygı ve sevgiyle selâmlarız. İşçi kardeşlerimiz, bizler Batı Berlin Spandau bölgesinde çalışan işçileriz. Siz Maden-İş'li kardeşlerimiz 8 ay MESS patronlarına karşı yiğit bir mücadele verdiniz. Patronlar size kirli oyunlar hazırladılar. Sınıf sendikanız Maden-İş'te birlik ve beraberliğinizi bozmak istediler. Maden-İş'i uzun grevlere itip, onu mali olarak yıpratmak, gerici isteklerini sizlere kabul ettirmek istediler. İstedikleri sonucu alamadılar. Patronlar sizlere karşı işçi düşmanlığı oyunlarından vazgeçmiyor. Grevin başarısını kırmak istiyor. Neymiş, sizler fazla ücret istediğiniz için, pahalılık, işsizlik, enflâsyon doğarmış. Diğer emekçi katmanları sizlerin üzerine kışkırtmak istiyorlar. Bizler, Batı Berlin'de çalışan işçiler şunu iyi biliyoruz ki, işsizliğin, enflâsyonun artmasının nedeni işçilerin ücretlerine istedikleri zam değil, kapitalistlerin amansız kâr hırslarıdır. Bu durum tüm kapitalist ülkelerde aynıdır. Federal Almanya'da ve Batı Berlin'de bu ara toplu sözleşme görüşmeleri yapılıyor. F. Almanya tekelleri patronları da bize «zam istiyorsunuz, ardından işsizliğe, pahalılığa, enflâsyona sebep oluyorsunuz» diyor. Patronların ve onların hükümetteki temsilcileri de bize saldırıyor. Ücret istemimiz ekonomi için felaket getirecekmiş. Bunun propogandasını yapıyorlar. Bizlerin mücadele gücünü kırmak, bizleri bölmek, sendikalarımızda birleşmemizi önlemek istiyorlar. Kapitalist düzen dünyanın neresinde olursa olsun, kendi çıkarları için, pahalılığı, işsizliği, enflâsyonu işçilerin üzerine yıkmaya çalışmaktadır. Biz işçiler kapitalistlerin tüm kirli oyunlarını açığa çıkaracağız. Kahrolsun MESS patronları, yaşasın yiğit Maden-İş'li kardeşlerimizin başarısı! Yaşasın tüm dünya işçilerinin birlik ve dayanışması! Yaşasın Türkiye işçi sınıfının biricik örgütü TKP!

Batı Berlin Siemens fabrikasından bir işçi

★

Atılım'a bağış

ATILIM'ı yığınlara yaymak, onu haber ve yazı göndermenin yanısıra ATILIM'a parasal yardımı örgütlemek, bu yardımı yığınsallaştırmak, ATILIM'ı işçi sınıfına, emekçi yığınlara daha geniş ölçüde maletmek yolunda girişimler çoğalıyor. Okuyucularımıza Federal Almanya'dan gelen ilginç bir mektubu sunuyoruz.

Atılım sorumlularına!

TKP MK yayın organını yarım yıldan beri izlemekte ve ilgi ile okumaktayım.

18 yaşına girmekteyim. Zor şartlar altında, sadece babamın verdiği okul harçlığı ile öğrenimimi bir Alman okulunda sürdürmekteyim. Atılım'ın tam gerçekleri söyleyen bir yayın organı olduğuna inandığımdan babamın bana vermiş olduğu okul harçlığından şimdilik 10 DM'yi ve annemin 16 yaşıma girerken hediye etmiş olduğu yüzüğü, 18 yaşıma girerken, ilerici bir Türk kızı olarak Atılım gazetesine bağışlamayı bir görev biliyorum.

Önerim:

Atılım'da kadınların örgütlenme şekillerine de geniş yer verilmesi ve Atılım'ın zamanında elime ulaşmasıdır.

Atılım Gazetesine,

Atılım Gazetesinde çalışan arkadaşlara,

Atılım'ın partisine, TKP'ye,

Türkiye işçi sınıfına

içten selâmlar.

Samiye Özgen

TKP'nin Sesi sesimizdir

Kürt emekçi halkı ve ilericiler üzerindeki baskı ve terör, anti-demokratik yasaklamalar, faşist uygulamalar en koyu bir biçimde sürüyor. Türk ve Kürt gerici güçleri, faşistler elele, çıkar birliği içinde bu baskıları yürütüyorlar. Ancak emekçi halkımız günden güne uyanıyor, Kürt toprak beylerinin, feodallerinin, şeyhlerin, tarikat sömürücülerinin Türk burjuvazisiyle nasıl bağlaştığını görüyor. Emperyalizme ve faşizme karşı savaşta Türk ve Kürt emekçilerinin Türkiye işçi sınıfının öncülüğünde birliğinin zorunluğunu kavrıyor. Birliğe karşı çıkanları, yan çizenleri Kürt emekçileri içlerinde barındırmıyor.

TKP'nin savaş belgeleri Kürt emekçileri arasında hızla yayılıyor. Kürt emekçi yığınları TKP'nin Sesi'ne kulak veriyor. TKP'nin Sesi Radyosu kürtçe yayına başladı. Türkiye Komünist Partisi'nin bu yeni adımı, Türkiye işçi sınıfının savaşımı, Kürt halkının demokratik hak ve özgürlükleri, hak eşitliği savaşımı açısından önemli bir aşamadır. Yüzyıllardır, değil kendi diliyle okuyup yazması, konuşması bile yasaklanan Kürt emekçi yığınları arasında bu olay büyük yankılar uyandırdı, sevinçle karşılandı.

İşçiler, köylüler, aydınlar, öğrenciler TKP'nin Sesi Radyosu'nun Kürtçe yayını üzerinde tartışıyor, Kürt halkının hak eşitliği ve özgürlükler savaşını yürütecek, Kürt dili üzerindeki yasak zincirini kıracak biricik gücün TKP olduğu gerçeğini daha açık seçik görüyorlar. Türkiye'de Kürtçe yayınların yasaklanıp toplatıldığı, anti-demokratik, faşist baskıların uygulandığı böylesi bir ortamda, TKP'nin Sesi Radyosu'nun Kürtçe yayını savaşımıza güç katıyor. TKP'mizin savaşı Kürt emekçi yığınlarını da hızla etkiliyor, sarıyor. TKP'nin Sesi sesimizdir.

Diyarbakır'dan bir öğretmen

Tabanda eğitim

(8. sayfadan devam)

cak önlemleri, devrimci teoriyi verili duruma uygulamaları gerekir. Yaratıcılık bu şekilde sağlanabilir. Yoksa, Marksizm-Leninizm ilkelerini ezbere okumak, papağan gibi tekrarlamak ve onları verili koşulların dışında tutmak dogmatizme saplanmak demektir. Öte yandan devrimci teoriyi küçümsemek, ikinci plâna atmak ve yalnız savaşımın pratik yönüyle uğraşmak gibi bir tutum da pragmatizme saplanmak olur.

Baş düşmanımız emperyalizmdir, onun Türkiye'deki işbirlikçileridir. Bu güçlerin dayattıkları sömürü düzenidir. Nevar ki, baş düşmanı görüp, saptadıktan sonra, onun taktik ve stratejisini ve savaşa sürdüğü yan güçleri de iyi bilmek gerekir. Bugünkü aşamada emperyalizmin ve büyük sermayenin işçi sınıfına ve öteki ilerici güçlere karşı öne sürdüğü güçler arasında Maocu ve faşist çeteler vardır. Troçkistler, anarşistler de gerek teorik ve gerekse pratik alanda, gerici, sömürücü güçlere yardımcı duruma gelmektedirler. Taban örgütlerinde yoldaşların eğitimiyle ödevlenen propagandacılarımızın bu konuda genelliklerden kaçınmaları ve sapık akımların, emperyalizme yardımcı güçlerin politik ve ilkesel alandaki konumlarını saptayarak, onları anlaşılır bir biçimde yığına iletmeleri ve yığınları böylece eğitmeleri, işçi sınıfının sınıfsal eğitiminin önemli bir yönüdür.

11. Gençlik Festivaline doğru

1978 Temmuz'unda dünya gençliği Havana'ya en değerli, en savaşkan temsilcilerini gönderecek. 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne katılacak delegeler, bütün yandaşları adına, «Barış, demokrasi, anti-emperyalist dayanışma» belgileriyle biraraya gelecek, 30 yıllık Festival geleneğini sürdürecekler. Uluslararası Hazırlık Komitesi'nin programı çok geniş bir eylem çemberini kapsıyor. Dünya gençliğinin festival hazırlıkları bütün hızıyla sürüyor. 100'ün üstünde ülkede Ulusal Hazırlık Komiteleri kuruldu. Bunlara 1.200'e yakın gençlik kuruluşu katılıyor. Politik çizgisi, dünya görüşü başka başka olan bu kuruluşları biraraya getiren ortak yön, barıştan yana, emperyalizme karşı olmalarıdır. Bu ilkelerin başında birlik ve dayanışma geliyor. Halkların ve özellikle gençlerin mutlu bir dünyada, barış içinde yaşamasını her çeşit sömürü ve baskı yöntemleriyle engellemeye çalışan emperyalist tekellere karşı, emperyalizmin silâhlanma, harp kışkırtıcılığı, ve militarizme karşı savaşımda gençliğin birliği ve dayanışması, Dostluk ilkesi de Festival ilkelerinin başında gelenlerdendir. Ulus ve ırk ayrımı gözetmeksizin bütün halkların dostluk ilişkileri kurmaları, dostluk içinde yaşamaları en başta gençlerin özlemidir.

Festival'in ilkelerinin genç yığınlar arasında daha geniş ölçülerde benimsenmesi için ulusal ve uluslararası çapta düzenlenen toplantı, sempozyum, miting, gösteri gibi forumlar, örgütlenen «Festival fonuna yardım», «Festival için imeceler» gibi kampanyalar, gençliğin devrimci savaşım gelenekterini ve kararlılığını dile getiren şarkıların, oyunların, tabloların sergilendiği konserler, sergiler, dünya gençliğinin Festival hazırlıklarının ancak bir bölümüdür.

Çeşitli ülkelerden gençlerin ve öğrencilerin gerçekleştirdikleri bütün bu girişimlerin somut olarak ortaya koyduğu bir gerçek vardır ki, Havana Festivalinin niteliğini şimdiden gösteriyor: Barış davasının, dostluk ilkesinin gerçekleşmesi için emperyalizmin silâhlanma yarışını körükleme eylemlerine karşı ortak ve etkili bir savaşım yürütmek, dünya gençliğinin başta gelen ödevidir. Havana Festivalinde silâhlanmaya, nötron bombasına karşı savaş belgisi haykırılacaktır.

Türkiye'nin ilerici, yurtsever gençliği de dünya gençliğinin bir parçası olarak, Festival hazırlıklarını sürdürüyor. Barış, demokrasi ve halklar arasında dostluktan yana olduğunu belgeliyor. Ezilen, horlananların yanında, sömüren, soyan ve ezenlerin karşısında olduğunu sergiliyor.

Ayrılıkçılığa son

Türkiye Kürdistanı'nda devrimci düşünceler imzâ yayılıyor. Burjuvazi ne baskı ve terörle, ne gerici Kürt güçleri eliyle bu gelişmeyi engelleyebiliyor. Bunun için de Kürt demokratik hareketi içindeki ayrılıkçı, bölücü eğilimleri kışkırtıyor, hareketi kendi içinden vurmaya, onu Türkiye işçi sınıfından koparmağa çalışıyor.

Burjuvazi uluşçuluğuna saplanan kimi Kürt grupları, güttükleri ayrılıkçı politikayla, Kürt halkının demokratik özgürlükler için yıllardır sürdürdüğü savaşımın zayıf düşmesine neden oluyorlar. Onlar, bu tutumlarıyla burjuvazinin, gerici güçlerin, ağaların, şeyhlerin, aşiret başlarının çıkarlarını, konumlarını savunuyorlar. Üstelik, böylece Maocu grupların provokasyonlarına, serüvenci eylemlere uygun ortam hazırlıyorlar. Faşist MHP'nin Doğu illerine sızmasını, faşist yuvalar kurmasını kolaylaştırıyorlar.

Kimi Kürt çevrelerinin dayattığı bu ayrılıkçılık politikası ancak ve ancak gerici güçlerin, işbirlikçi burjuvazinin, Amerikan emperyalizminin, faşizmin işine yarıyor. Bu çıkmaz yol Türk, Kürt tüm Türkiye halkının emperyalizme, faşizme, sömürüye karşı sürdürdüğü savaşıma tekme vuruyor. Onların bu tutumu, ulusal baskıya karşı hak eşitliği ve özgürlükler için Kürt demokratik hareketinin özveriyle yürüttüğü savaşımı baltalıyor. Buna karşın, Türkiye emekçilerinin birliğini içtenlikle isteyen ve bu uğurda savaşan işçi, köylü, aydın bir Kürt halkı vardır.

Her türlü grupçuluğun, ayrılıkçılığın bir yana itilmesi, tüm güçlerin omuz omuza vermesi ivedi bir zorunluktur. Kürt ilericileri bu savaşta yerlerini almalıdır. Türk, Kürt tüm emekçilerin, tüm ulusal azınlıkların hak eşitliği ve kardeşliği için, TKP, ardıcıl bir savaşım sürdürüyor. Kürt halkı için biricik aydınlık yol, TKP'nin aydınlattığı yoldur.

İlkçi, şöven baskılara son! Kürt halkına tam hak eşitliği!

Akdeniz'de barış için

8-13 Şubat 1978'de Atina'da yapılan Akdeniz Barış Konferansı, Türkiye ve bölgemiz halklarının öteden beri uğrunda çetin savaşım verdiği istekleri dile getirdi. Kabul edilen Atina Bildirisi, bölgemizde barış davasının yepyeni bir düzeye yükseldiğini kanıtlamakla kalmadı, barışçı güçlerin önüne somut ödevler koydu: Akdeniz'in nükleer silâhlardan arınmış, barış, güvenlik ve işbirliği bölgesi olması için etkin bir direniş aşamasına geçmek. Bu bölge ülkelerindeki ilerici, barışçı kişi ve kuruluşlar arasında eylem birliğini daha da güçlendirmek. Silâhsızlanma savaşımını yoğunlaştırmak ve en başta Amerikan emperyalizminin nötron bombası üretme ve NATO üyesi ülkeleri bu korkunç silâhla donatma planlarına karşı daha geniş boyutlu ve uyumlu direniş yürütmek.

Atina Konferansında, barışı koruma ve güvenliği sağlama savaşımında başta gelen gücün sosyalist ülkeler topluluğu olduğu vurgulanırken, emperyalizmin, NATO'nun Akdeniz bölgesinde ve dünyada yeni bir harp tehlikesi yaratma, gerginliği arttırma girişimleri protesto edildi. Bunlar «Nötron bombasına hayır» mitinginde de belirtildi. Türkiye, Hindistan, Yunanistan, Irak, İspanya ve Portekiz barışçı güçlerinin delegeleri bu mitingde de bölgemizin nükleer silâhlardan arınması için direnişin güncelliğini vurguladılar.

Konferansa katılan Türkiye ve Yunanistan barışçıları arasında dostça bir görüşme de yapıldı. Yayınlanan Ortak Bildiri'de emperyalist çevrelerin, şövenist ve militarist güçleri kullanarak iki ülke arasında sürekli sorunlar ve gerginlik yarattığı, Türkiye ve Yunanistan'a hızlı bir silâhlanma yarışı dayattığı belirtildi. Emperyalistlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin bu girişimlerini etkisizleştirme savaşımı, barışçı düzenlemelere gidilebilmesinin ön koşulu olarak vurgulandı. Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünün korunması, Yakın-Doğu ve Ege Denizi sorunlarına barışçıl çözüm bulunması istendi.

Akdeniz Barış Konferansı sırasında ileri sürülen istekler, saptanan ödevler uğrunda öteden beri çetin savaşım yürüten TKP, «emperyalist devletlerle bağlanan köleleştirici anlaşmalar bozulmalı, topraklarımızdaki yabancı üsler kaldırılmalı ... Avrupa'da özellikle Balkanlarda, Akdeniz ve Yakın-Doğu'da barış ve güvenlik savunulmalı, bu bölgeler nükleer silâhlardan arınmalıdır!» diyor. Bütün ülkelerle, özellikle Sovyetler Birliği'yle, sosyalist ülkelerle içten ilişkiler kurulması ve geliştirilmesi için savaşıyor!

PARTİ YAŞAMI

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaşa

Sayın Bilen yoldaş,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne ve kişisel olarak Size 65. doğum yıl dönümüm için gönderdiğiniz kutlama mesajından dolayı teşekkür ederim.

Size ve tüm Türkiyeli komünistlere ülkenizde ilerleme ve yeni, adaletli bir düzen için verdiğiniz savaşta çok başarılar dilerim. Partilerimiz arasındaki kardeşçe işbirliği ilişkilerinin bundan böyle de başarıyla gelişeceğine inanıyorum.

Komünist selâmlarımla

Çekoslovakya Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri
Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı
G. Husak

Prag
2 Şubat 1978

Gündemdeki ödevler

Kontr-gerilla tartışmalarında açıkça boygösteren faşist tehlikenin ana kaynağının emperyalizm olduğu iyice görüldü. TKP, parti örgütlerinin önüne emperyalizme ve faşizme karşı savaşımın ayrılmazlığını yığınlara göstermek, bu savaş çevresinde yığınların eylemlerini örgütlemek ödevini koyuyor. Bu eylemlerde, faşist yuvaları dağıtmak, devlet aygıtını faşistlerden temizlemek, Kontr-gerilla gibi emperyalizmin terör ve iç savaş örgütlerini ortadan kaldırmak, bunların dayanağı ikili anlaşmaları yırtmak, NATO'dan çıkmak için tüm ulusal, demokratik güçlerin birliğini sağlamak, bu uğurda savaşmak zorunluktur.

Günümüzde anti-demokratik yasaların, TKP'ye konan yasağın kaldırılması istemi daha geniş yığınlarca benimseniyor. İşçi sınıfı, ilerici gençlik «TKP'ye özgürlük!» belgisini yükseltiyor. Parti örgütlerinin görevi tek tek çıkışları birleştirmek, bu savaşımı ülke çapında yığınsallaştırmaktır. CHP'nin sola açılan kanadını, sosyalist partilerin birlikten yana yönetici ve üyelerini bu harekete kazanmak, bu istem çevresinde ilerici, demokratik güçler arasında bir eylem birliği oluşturmaktır. «TKP'ye özgürlük!» belgisini, işçi sınıfının, emekçilerin demokratik istemleriyle, sendikal savaşlarıyla, köylünün toprak, Kürt halkının eşitlik istemleriyle daha sıkı bağlamaktır.

TKP'ye özgürlük savaşımını güçlendirmek, başta TKP'yi güçlendirmekle, onu işçi sınıfı sıralarında, fabrikalarda, sendikalarda, daha yığınsal örgütlemekle olur: Partiye savaş alanlarında, grev ve direnişlerde sınanmış, yeni savaşçıları kazanmak. Çetin koşullarda metalurji işçilerinin büyük bir özveriyle yürüttükleri, sonuçlandırdıkları grev böylesi bir savaş okulu, değerli bir kadro kaynağıdır.

İçinde bulunduğumuz koşullarda partiyi yığınsallaştırmakla devrimci uyanıklığı atbaşı yürütmek özel bir önem kazanıyor. TKP'ye özgürlük savaşımını örgütlerken, konspirasyonu gevşetmemek gerekiyor. Legal ve illegal işleri yapan kadroları titizlikle ayırmak, bu çalışmaları ustaca uyumlaştırmak bu ödevin gereğidir.

Tabanda eğitim

Partimizin taban örgütlerinin sınıf savaşındaki yeri önemlidir. Çünkü, onlar sınıf savaşında ilk ateş boyunu oluşturuyorlar. Bu bakımdan, taban örgütlerinde ideolojik eğitimin önemi büyüktür.

Eğitimin esas yeri, emperyalizme, işbirlikçilere, burjuvaziye karşı verilen sınıf savaşımı alanıdır. Devrimci teori devrimci eyleme, pratiğe bu alanda dönüşecektir. Ama bu sürecin sağlıklı ve sağlam bir şekilde sağlanabilmesi için, devrimci teorinin öğrenilmesi, bellenmesi gerekir. TKP'nin devrimci teorisi Marksizm-Leninizm'dir, bilimsel sosyalizmdir. Bundan ötürü, bilimsel sosyalizmin ana ilkelerini iyi bilmek gerekir. Ama bu yetmez. Çünkü, devrimci teorinin Türkiye koşullarında, hatta savaşın yoğunlaştığı özel durumlarda yaratıcı bir şekilde pratiğe uygulanması gerekir. Bu da, Türkiye koşullarının ve savaşımın yoğunlaştığı özel durumlardaki koşulların iyi bilinmesini, bunların gerçekçi bir biçimde değerlendirilmesini gerektirir.

Komünistler kendi kendilerini aldatmazlar. Kendi kendini aldatmak, aynı zamanda yığınları aldatmak anlamına gelir. Bundan ötürü, bütün kadrolarımızın, acı da olsa, elverişsiz de olsa durumu, gerçekçi bir biçimde ele almaları, onun ana ögelerini ayırmaları ve alına-

(Devamı 6. sayfada)

Kadroların niteliği

Günümüzde TKP, toplumun en ilerici, devrimci sınıfı olan işçi sınıfının bütün gücünü, enerjisini kendinde toplamak süreci içindedir. Onun politikasının başarısını büyük ölçüde parti örgütü, kadrosu belirler. Parti kadrolarında aranan nitelik de somut savaş koşullarıyla, partinin politikasıyla, parti örgütlerinin önünde duran ödevlerle bağlıdır.

Parti üyesi, savaşın hangi kesiminde olursa olsun, partinin işçi sınıfına, emekçi yığınlara önderlik etme işlevinin bir öğesidir. Partiye kimlerin üye olabileceği, parti üyelerinin ödevleri ve hakları TKP'nin tüzüğünde yazılıdır. Lenin, RSDİP tüzüğünün 1. maddesi üzerine açılan tartışmada «gevezelerle iş yapanların» ayrı tutulmasının gereği üzerinde özenle duruyor. «Bir gevezeye parti üyesi demektense iş yapan on kişiye üye demek yeğdir» diyor.

Faşist saldırılar iç savaş boyutlarına varıyor. Bunun yanısıra, burjuvazi işçi sınıfını pasifliğe sürüklemek istiyor. Bu koşullarda G. Dimitrof'un Komintern'in 7. Kongresi kapanış konuşmasında, kadroların politik-moral niteliği için koyduğu «temel ölçütler» bizim için olanca canlılığını koruyor.

Bunların başında komünist ülkü ve ilkelere, komünist partisine sınıf savaşlarında sınanmış derin, devrimci bağlılık geliyor. Sonra, komünistler yığınlarla sıkı sıkıya bağlanmak, onların yaşamlarını, gereksinmelerini iyi tanımak, bilmek, atar damarını elinde duymak zorundadırlar. Bunun için toplumsal yaşamın her alanında örnek davranmak, var gücüyle, özveriyle savaşmak, kişisel yaşamda alçak gönüllü olmak, parti üyeliğini hiç bir zaman bir ayrıcalık gibi görmemek, yığınların yaratıcı gücüne dayanmak, onlara öğretirken onlardan da öğrenmek gerekir. İşçi sınıfı, emekçi yığınlar ancak kendi yaşantılarından, deneyimlerinden çıkmakla komünistlerin savaş önderliğini benimseyebilirler. Üçüncüsü, somut bir durumda kendi başına yönünü bulabilmek, dalıcı olmak, girişimi ele almaktan, sorumluluk yüklenmekten kaçınmamaktır. Komünist kadrolar yenilgi karşısında paniğe kapılmazlar, başarı karşısında baş dönmesine tutulmazlar. Dördüncüsü, sınıf düşmanına ve sapmalara karşı çelikten disiplin.

Kuşkusuz parti sıralarına yeni katılan genç üyelerde bu niteliklerin tümünün bulunması varsayılamaz. TKP işçi sınıfının devrimci savaşıyla daha sıkı bağlandıkça, bu savaşların ateşinde arınıyor, çelikleşiyor, Leninci kadrosu oluşuyor.

Fiyatı 50 kuruş